

W różnych częściach wsi, a nawet gminy one się znajdują, historię mego życia przyszłym pokoleniom przekazują. W dworku również muzeum mego imienia zostało utworzone (l. 1978-2006), liczne wycieczki z całej Polski tu były goszczone.

Gdy ja z żoną Esterą Wierusz Kowalską szczęśliwie mieszkałem, dwójki z trojga dzieci się tu doczekałem. Teresa (1782r.) i Łukasz (1785r.) w Manieczkach się narodzili, natomiast najmłodszy Józef Ksawery, w późniejszej nieco chwili, na świat przyszedł w Dobrzycy.

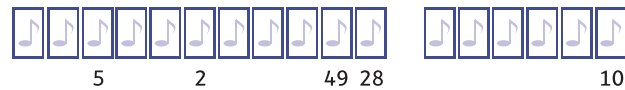
Żyliśmy sobie bez większych problemów, sielanka sprzyjała powstawaniu utworów wielu. Bo nie tylko słowa hymnu ja napisałem, ale także poezję, opery oraz dramaty, które z najbliższymi, jako amatorskie sztuki, wystawiałem.

Teraz trasa questu do rotundy prowadzi, która pewną ciekawostkę zaraz Ci zdradzi.

To barokowa budowla wzniesiona z mojej inicjatywy, a duch mój jest w niej ciągle jeszcze żywy. Przepisz dwa krótkie słowa z fundacyjnej tablicy, a dowiesz się, komu ofiarowałem budowę kaplicy.

Te słowa z łaciny tłumacząc Bogu Memu, niech każdy intencję tę rozważy po swojemu. Tuż obok na kolejnej tablicy historia została zapisana, a na niej jeszcze jedna zagadka do rozwiązania. Zsumuj dziewięć cyfr z wersu ostatniego, wpisz w kratki, a będziesz bliżej celu obranego.

Możesz się ze mną spotkać okrążając kaplicę po łuku, pilnuj jednak cały czas swojego questowego druku. Obejrzyj mnie dokładnie, a stojąc do pomnika plecami wybierz uliczkę zakończoną betonowymi słupkami.

Na najbliższym chodnika rozwidleniu poszukaj figury świętej na wzniesieniu. Nie ma zebry, więc przez drogę przejdź bezpiecznie, abyś zagadkę mógł rozwiązać skutecznie.

Kopiec nie jest mogiłą powstańców poległych walczących o Polskę w czasach odległych. I choć przeczy temu napis na tablicy, powstańcy nie zostali pochowani przy tej ulicy.

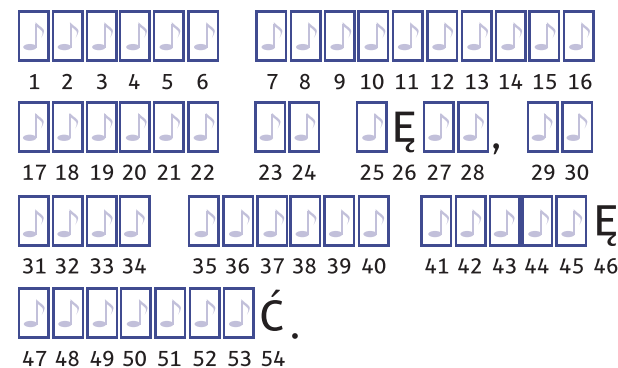
Kolejna zagadka ze słupa z Józkiem jest skradziona, na nim siedziba pewnego zawodu przedstawiona. Dopasuj do krutek wyraz i wpisz wspak, dalszy kierunek ci pokazuje bezpośrednio obok znak.

Kieruj się ulicą edukacyjną na okrężnym skrzyżowaniu, jeszcze momencik, a oddasz się biesiadowaniu. Ale najpierw historia jednego budynku będzie opisana z moją osobą nierozzerwalnie związana.

Szkoła Tysiąclecia w 1965 r. do użytku oddana, za blisko trzy miliony wówczas wybudowana. Mieszkańcy i kombinat znaczny wkład finansowy wnieśli, co zdecydowanie zasługi dyrektora podkreśli. Imienia swego szkole użyczyłem ku swojemu zachwyceniu. Nie pozostaną może Józkiem tylko jednym z wielu.

Kończymy naszą wyprawę, Manieczki zwiedziłeś! czy wszystkie literki do hasła odkryłeś? Hasło jest sentencją mego questowego przyjaciela – wielkiego gospodarza – Jana Baiera.

Kieruj się przed siebie do miejsca startowego, bo przecież musisz poszukać skarbu ukrytego.

Skarb ma charakter tylko symboliczny, do odrysowania będzie to znak graficzny. I zapamiętaj mnie takiego z nutką i piórem, i zaśpiewajmy razem hymn zgodnym chórem. Poszukaj więc na mecie wielkiego głazu i odbij moją podobiznę od razu!

4

5

Tekst:

Anna Michalak i członkowie Stowarzyszenia Miłośników Dziedzictwa Narodowego im. gen. Józefa Wybickiego

Ilustracje i projekt graficzny: Artur Ruducha (www.ruducha.pl)

Ilustracja mapy i skład: Elżbieta Kidacka (www.kidacka.pl)

Opiekunowie questu:
Katarzyna i Maciej Włodarscy kom. +48 606 689 132

Realizacja questu:
Stowarzyszenie Miłośników Dziedzictwa Narodowego im. gen. Józefa Wybickiego
63-112 Brodnica, ul. Parkowa 6, Brodnica, kom. +48 506 997 049

Partnerzy questu:
Unia Gospodarcza Regionu Śremskiego
– Śremski Ośrodek Wspierania Małej Przedsiębiorczości,
Śremskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego sp. z o.o.

Quest powstał w ramach realizacji zadania publicznego „Wybicki-REAKTYWACJA VII”

Projekt współfinansowany przez:

QUEST

Historia MANIECZEK z Józkiem i Janem w tle

Zapraszamy na krótką wycieczkę po Manieczkach – miejscowości, w której mieszkał autor słów Marzurka Dąbrowskiego. Wiele lat później działał tu Jan Baier – twórca Państwowego Kombinatu Rolnego, doskonale prowadzonego, znanego w całym kraju. Trasa questu prowadzi do miejsc bezpośrednio związanych z tymi dwoma bohaterami. Weź do ręki ołówki i zwiedzaj, czytaj, odkrywaj nieznane!!!

1 Gdzie to jest?

Manieczki to miejscowość położona w powiecie śremskim, w gminie Brodnica. Miejsce startu znajduje się na ulicy Szkolnej, za numerami 12 i 13.

2 Jak szukać skarbu?

Podążaj zgodnie ze wskazówkami przedstawionymi w tekście. Rozwiąż zagadki, dzięki czemu zdobędziesz literki do hasła końcowego. W rezultacie odnajdziesz symboliczny skarb. Odrysuj pieczęć na swojej karcie wyprawy, jako dowód ukończenia questu i ruszaj na inne trasy w okolicy!

Czas rozwiązywania questu: ok. 45 min
Długość trasy: ok 1 km

3 Jestem Józek – tak mnie przed laty nazwano i w tym queście rolę narratora nadano. Powinien mnie znać każdy chłopak i dziewczyna, bo moimi słowami nasz hymn się rozpoczyna. Poznacie dziś też Jana – wielkiego gospodarza. Żadne niepowodzenie do działania go nie zraża. I choć nigdy osobiście się nie spotkaliśmy, do manieczkowskiej historii razem wskoczyliśmy.

Wędrówkę przy ul. Szkolnej zaczynamy. Za numerami 12 i 13 Wybitne miejsce na relaks mamy. Pierwsza zagadka to magiczna kratka – gra biała czarna – znana od pradziadka. Liczbę czarnych pól z planszówki wpisz poniżej, a do hasła końcowego już jesteś o krok bliżej.

Przy rondzie rozejrzyj się uważnie i asfaltem w stronę wody, lekko z górki, maszeruj odważnie. Dalszy kierunek wyznaczają zabudowania, czytaj kolejne wersy tego opowiadania.

Poszukaj, na którym domu ptak się dumnie prezentuje, A nas budynek następny po nim interesuje. W 1836 roku szkoła została tu wybudowana, wieś była przez mą córkę Teresę już zarządzana. Ja za 150 tys. zł Manieczki i Psarskie zakupiłem i w 1781 r. z żoną Esterą tutaj się sprowadziłem. O mym życiu we wsi słów wiele wszędzie, obrany kierunek trasy niech nadal z nami będzie.

Niech każdy wie, nie tylko z tej ulicy, że Jan Baier to bloków wielki budowniczy! Początkowo jako baza noclegowa dla nauczycieli powstały, później dla zwykłych obywateli drzwi otwarte miały.

Jan Baier był twórcą kombinatu rolnego, według pierwowzoru z Jugosławii przywiezionego.

Po wiedzę jeździł po Europie całej, by nowe rozwiązania wdrażać w swej ojczyźnie małej. Uczyli się od Jana goście i współpracownicy, zawsze miał dużo do powiedzenia na publicznej mównicy. A koledzy po fachu uznawali go za ojca sukcesów, za znaczącą rolę zawodową i towarzyską – także Prezesem Prezesów.

Z humorem i ironią likwidował międzyludzkie napięcia, jednoczył środowiska bez żadnego spięcia. Spojrzeniem swym zaglądał w duszę człowieka i serce. Szybko zauważał zdolności, a niemoralnym „związywał ręce”.

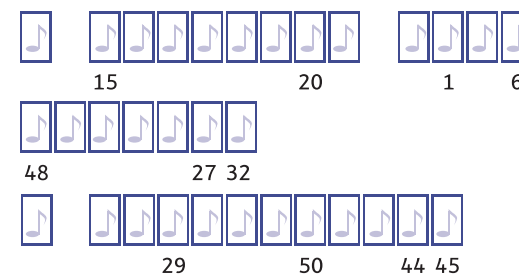
W podróżach służbowych dzielił się wiedzą i kanapkami. Interesował się też historią, jak i zabytkami. Dziedzictwo narodowe było aspektem jego zamiłowania, nie tylko dwór w Manieczkach doczekał się wyremontowania.

Corocznie było „Korso kwiatowe” organizowane, a podczas niego kwiaty z przydomowych ogródków oceniane. Imprezy regionalne i krajowe się tu odbywały, Krajowe Dni Kukurydzy na stałe w kalendarzu się wpisały.

Za czasów Jana Baiera Manieczki życiem tętniły. Zakłady przetwórcze również się otworzyły. Piekarnia, mleczarnia, masarnia i inne działały, pralnia, ścieków oczyszczalnia i stawy rybne powstały.

Gdy dojdiesz do najbliższego dróg skrzyżowania, wybierz szybko ulicę bez wahania, związaną z drzewami i rekreacją, a nagrodzony zostaniesz „punktacją”.

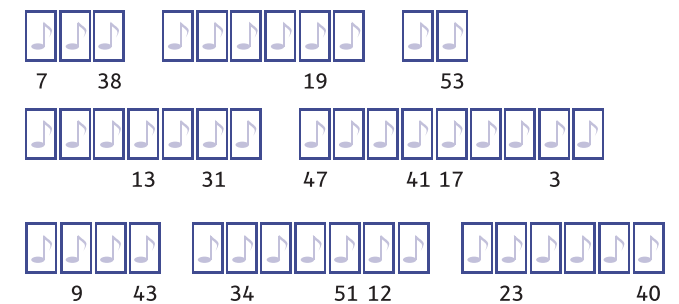
Zagadka jest na słupie z nazwą ulicy umieszczona. W otoku mojej osoby – oto i ona: dopasuj słowa w kratki poniżej, a hasło końcowe masz coraz bliżej!

Z przymrużeniem oka zostałem odwzorowany, humor mi dopisuje – jestem uradowany!

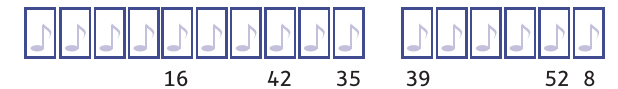
Podążaj naprzód zgodnie ze wskazówkami, omiń budowlę ozdobioną cegłami. Skręć dopiero w drogę sześciokątami wyłożoną i dużymi kasztanowcami pięknie ozdobioną. Gdy drugi okrągły budynek na wprost zobaczylesz, to znak, że we właściwą dróżkę skręciłeś.

Postać z pomnika z pastorałem na Ciebie spogląda! Przepisz z drugiej tabliczki słowa z wiersza pierwszego – będzie Ci to potrzebne do hasła końcowego!

Po lewej kościół – dzięki determinacji Jana powstał, przy jego budowie niejedyn pracownik PGR zaangażowany został. I tu już są ziemie, po których ja chodziłem. Tu żyłem, kochałem i poezję tworzyłem. Mój dom po prawej stronie gdzieś w parku był usytuowany, obecnie różne wersje co do jego lokalizacji mamy.

Na kamieniu zobacz – tabliczka pamiątkowa zachowana. Sczytaj moją pierwszą funkcję i zagadka rozwikłana.

Miejsce głazu jest tylko symboliczne, w sprawie lokalizacji mego domu badania już były liczne.

Możesz wędrówkę indywidualnie zaplanować i w głąb parku dalej pomaszerować. Od razu wspomnę, że dworek, który tam stoi nie jest mym domem, a powstał wiele lat po nim.

Jan Baier w dworku gości z różnych stron świata przyjmował, rozsławił PGR Manieczki, markę gospodarczą i społeczną zbudował. Pamiętał o mnie zawsze i w każdą rocznicę, organizował uroczystości, stawiał pomniki i pamiątkowe tablice.